

"En hållbar kemikaliepolitik" – SOU 1997:84. Betänkandet av Kemikaliekommittén.

Betänkandet

Hotet är allt mer komplext. Nu är det ett brett spektrum av substanser som var och en i låg koncentration sammantaget ger upphov till ospecifika effekter och effekter som inte låter sig kopplas till någon specifik exponering. (s16). Utsläpp eller emissioner från varor som exponeringsväg ökar s16. Diffus spridning från varor är morgondagens problem (s110).

Avfallsfrågorna nämns ofta som ett nytt problemområde. Livscykelanalyser (LCA) kan vara ett hjälpmedel. PVC ska bort och då får vi ett nytt deponiproblem.

Miljöledningssystem betonas som en bra arbetsmetod som ska uppmuntras. (s 221, s 258 mfl).

Plastmaterial ska ersättas med annat om det innehåller stoppämnen (bl a bromerade flamskyddsmedel s 42). Rena varor beskrivs på s 132-133. Innehållsdeklarationer s 218-219 ska ange tillsatser. Om flamskyddsmedel s 272-273 och 298.

Eftersom den centrala myndigheten ofta efterfrågas i det regionala och centrala arbetet är det väsentligt att det är den centrala myndigheten som, förutom sina vanliga myndighetsuppgifter, också deltar med det marknadsdrivna arbetet. s168. Den centrala myndigheten har kompetens som inte andra har.

Kunskaper om förekomst av kemikalier i miljön är i stort sett begränsad till ett fåtal långlivade och bioackumulerbara ämnen som DDT, PCB, vissa andra bekämpningsmedel och dioxiner (s 177).

Goda exempel bör belönas (s 185). Premieringsystem anses kostnadseffektiva. Det är ett marknadsföringsargument att bli utpekad som ledande i något avseende som är viktigt för kunden t ex pris säkerhet eller service. Myndigheterna bör kunna bidra genom att t ex utmana företag och organisationer. Man bör arbeta generellt, det är ett annat genomgående tema.

Det tar för lång tid att få fram fakta om olika ämnen (s 255 m fl). Akuta problem med plaster gäller bl a brand och avfallsförbränning (s 304).

PVC-avfall ca 40.000 ton per år. 100.000 ton används varje år (s 308). 2 g TCDD.ekvivalenter släpps ut per år från sopförbränningsanläggningar. De totala utsläppen av dioxiner från verksamheter i Sverige har uppskattats till 23-30 g per år. I ett längre perspektiv bör inte PVC förbrännas (s310). Deponiproblem uppstår.

Nedbrytningsprodukter är ett problem, gäller bl a dioxiner (s 310).

Mycket kort skrivs om SRV bilagan med direktiv (s 10)

Bilaga 1 (Riskpanorama för kemikalier)

Olyckor och felanvändning nämns som en risk. Sabotage är en form av felanvändning. s12

200.000 ton elektroniska produkter skrotas varje år (s 9). Bild på s 34 om olyckor (sannolikhet och konsekvens).

Riskpanorama för kemikalier finns. Stabila organiska ämnen (s 23) bildas vid förbränning. Bromerade flamskyddsmedel (s 24-25).

Lokala utsläpp, ex från olyckor beskrivs i kapitel om effekter på ekosystem (s 45).

Bilaga 2-12

Skumvätskor s 213 och risker med fluortensider. "Undvik skumvätskor med fluortensider i de fall där deras funktion inte behövs. I övrigt så måste man väga miljöskadan mot den ökade skada eller risk för skada som en släckning utan effektiv filmbildning, kan medföra".